

altsaa set, at man ikke kunde give Granaterne den Hastighed, man havde paaregnet, saa er dette det første Indtryk, det gjorde paa den Officer; men der er ikke det Allermindste i Veien for at overvinde den Vanskelighed. Ogsaa ad den af ham angivne Vej kan forøvrigt Vanskeligheden fjernes uden Indskrænkning af Kanonens ballistiske Virkning, nemlig at gjøre Projektilerne saameget sværere, at Hastigheden ikke overstiger en vis Størrelse. Derved, at Projektilet bliver sværere, kan opnaas fuldstændig den samme Virkning, og det er denne Vej, som Krupp synes at ville følge ved sit nyeste Skjots. Hvorledes det imidlertid end gaar med disse Kanoner eller ikke, saa siger jeg, at en Ting staar fast, nemlig at det er en Sag, som ikke har det Ringeste med Spørgsmaalet om „Helgoland“s Brugbarhed at gjøre, thi ere de Kanoner gode, som man nutildags bruger, saa ere de gode baade paa „Helgoland“ og paa et hvilket som helst andet Sted, og ere de ikke gode, saa ere de det hverken paa „Helgoland“ eller paa det ærede Medlems Undergraver. Den Sag har altsaa ikke det Ringeste at sige med Hensyn til „Helgoland“s Egenstaber. Det ærede Medlem var jo ellers meget skarpsindig i at finde alt Muligt i Rapporten, som han mente at kunne anføre imod „Helgoland“. Der staar — jeg kan ikke erindre Ordene, thi jeg har ikke Rapporten ved Haanden, men Meningen er — at „Helgoland“s Styreevne er god; det gjaldt især om selve Koret's Virkning paa Skibet, medens der var udtalt en Tvivl om Styreapparatet. Men det er aldeles ligegyldigt; om det ikke er lykkes at faae et fuldstændigt godt Styreapparat, saa maa man søge at fjerne denne Mangel og faae et bedre Styreapparat, men det er klart, at den Mangel har ikke Noget med Skibets Manøvredygtighed at gjøre. Hvis det ærede Medlem anskaffer sig en Baad, og saa en Nare knækker den, saa kan han ikke sige, at Baaden er daarlig af den Grund; men saa maa han se at faae en anden og bedre Nare. Har man et mindre godt Styreapparat i et Skib, maa man se at faae et bedre. Det Væsentlige er, at Skibet selv styrer, lystrer sit Ror fortræffelig. Det ærede Medlem talte dernæst om, at en Del af Rapporten skulde have tilstræbt en vis politisk Virkning, og at det var uheldigt, at der var den samme Skaderechef ombord begge Nare; i det Hele fremsatte han forskjellige Udtalelser, som skulde synes at svække Paalideligheden af de Mænds Udtalelser, som have indsendt Rapporterne. Efterat han havde fremsat disse Bemærkninger, tilføiede han ganske vist, at han ikke mente noget Øndt dermed, men jeg maa dog protestere paa det Bestemteste imod den Maade at omtale de paagjældende Officerer paa. Det er ganske sikkert, at det var den samme Skaderechef det ene Nare som det andet — desto bedre har han lært at kjende Skibet — men der var desuden for-

sjellige Skibschefer, saa at der er dog allerede tre Mænd, som hver især have udtalt deres Dom om Skibet. Jeg skal ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Tanke om, at Skibet skulde gaa tilbunds ved at flyde et Skud. Jeg veed overhovedet slet ikke, hvor han saar den Sde fra. Der er jo slet mange Gange med de samme Kanoner ogsaa paa det forrige Logt, og jeg ser derfor slet ikke, hvad der overhovedet skulde give Anledning til en saadan Formodning, som at Skibet skulde gaa tilbunds, hvad der da heller ikke kan være alvorlig ment. Saa maatte man ogsaa komme til en saadan Formodning med Hensyn til Kanonbaade, som det ærede Medlem omtalte; thi de ere dog mange Gange mindre i Forhold til Kanonerne, saa at der var langt mere Grund til at formode, at de kunde gaa tilbunds, naar der blev smædt. At det maatte kunde have været hensigtsmæssigt, hvis man havde anet det ærede Medlems Mistænksomhed, at der virkelig var gjort et Skud med Kanonen, da „Helgoland“ var i den omtalte høie S, vil jeg ikke benegte, men da Bevægelsen var saa overordentlig ringe, og det naturligvis var Sømand, der vare ombord, kunde de selvfølgelig overmaade godt skjønne, hvorledes Betjeningen af Artilleriet vilde være under de Forhold. Jeg fastholder derfor bestemt, at de to Gange, dette Skib har været ude, har det vist sig at være et aldeles fortræffeligt Skib efter vore Forhold; det har en meget stor Artilleristyrke, det har en betydelig Modstand som Panderskib, det har en god Fart og en fortræffelig Styreevne, saa at det opfylder i fuldt Maal Alt, hvad man kan vente deraf. Naar det ærede Medlem nu ogsaa omtalte et Sted i Rapporten, hvor der staar, at „Lindormen“ maatte gaa tilbage, saa forandrede han ogsaa det — naturligvis usfrivillig — til, at de andre Skibe maatte gaa hjem, og han spurgte, hvorledes det vilde gaa i Tiden, naar Marineministeren fik sin Flaadepan gennemført, og kun de tre Skibe som „Helgoland“ kunde holde Søen, de andre Panderskibe ikke; men Meningen er, at de Panderskibe, der foreslaas byggede af en mindre Slags, og som ere en Uvilling af „Lindormens“ Typen, ogsaa skulle være sødygtige, hvad „Lindormen“ ikke er i tilstrækkelig Grad, da den ikke er at betragte som andet end en større og meget hurtig Kanonbaad. Paa Spørgsmaalet om Kanon- og Torpedobaade som Modsetning til Panderskibe skal jeg ikke komme ind nu; det vilde føre for vidt. Jeg erkjender, at baade Kanon- og navnlig Torpedobaade ere meget fortræffelige, men jeg mener, at vi ogsaa maa have Skibe, der kunne forlade Kysten i alt Slags Veir; vi kunne ikke lade en Fjende usforstyrret komme lige til os. Jeg skal forresten indrømme, at større Torpedobaade ogsaa kunne forlade Kysten i temmelig haardt Veir, men de have aabenbart ikke den Sødygtighed som større Panderskibe.